

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24289/2024
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Услуга“ из Оцака, чији је пуномоћник Петар Мијановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 45/24 од 23.09.2024. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 45/24 од 23.09.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 45/24 од 23.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 45/24 од 23.09.2024. године, жалба тужиле је одбијена, а жалба туженог усвојена и пресуда Основног суда у Сомбору П 2887/21 од 25.10.2023. године у побијаном усвајајућем делу преиначена тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужилци исплати 1.891,09 динара са законском затезном каматом од 06.07.2021. године до исплате и да јој накнади парничне трошкове од 27.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Тужилца је обавезана да туженом накнади трошкове парничног поступка од 9.000,00 динара и трошкове жалбеног поступка од 21.800,00 динара, а захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је, на основу члана 404. став 1. ЗПП благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана пресуда заснована је на становишту да је тужени, као јавно комунално предузеће основано ради вршења комуналне делатности снабдевања водом био дужан да своје пословање и поступање усклади са прописима и правном регулативом донетом од стране Општине Оџаци, као јединице локалне самоуправе која му је поверила послове и овлашћења. Накнада чији се повраћај тражи наплаћена је на основу важеће одлуке у спорном временском периоду, по коме је обавеза корисника да за водомер плаћа накнаду у једнаком износу за сваки месец, као и за месец у коме нема потрошње воде. Усаглашеност ове одлуке са Уставом и законом није била предмет оцене Уставног суда, већ је престала да важи доношењем нове одлуке од стране Општине Оџаци 01.12.2020. године, по којој се не предвиђа наплата ове накнаде. У спорном периоду постојао је правни основ по коме је тужени вршио наплату предметне накнаде, па тужени својим радњама тужиљи није проузроковао штету и није пасивно легитимисан у овој парници. Одлука која је заснована на наведеним разлозима не одступа од праксе Врховног суда у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, па како не постоје ни друга правна питања која би по оцени Врховног суда налагала одлучивање о изјављеној ревизији као о посебној, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужба ради исплате је поднета 06.07.2021. године, вредност предмета спора по члану 28. ЗПП је 1.891,09 динара и поступак је спроведен по правилима о споровима мале вредности.

Из изнетих разлога, пошто је правноснажна одлука донета у спору мале вредности, одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**